

[Karl Olsen.]

Udvalget har modtaget to deputationer, en fra Dansk Ingeniørforbund og en fra Statsskolernes Lærerforening.

I samråd med finansministeren har udvalget drøftet forskellige problemer vedrørende lovforslaget, således om der burde fastsættes særlige uddannelsesbetingelser for den i lovforslaget foreslåede stilling som direktør i vejdirektoratet. Den højtærede minister har givet udtryk for, at en stilling som den omhandlede bør besættes med den til stillingen bedst egnede uden hensyn til, hvilken uddannelse den pågældende har. Men der ligger selvfølgelig heri fra ministerens side muligheden for, at det kan blive en tekniker, der skal indsættes i den nævnte stilling.

Udvalget har endvidere drøftet en række sager vedrørende personer, der søger tjenestemandsansættelse efter det fyldte 40. år. Udvalget har været enigt med ministeren om at vise den allerstørste tilbageholdenhed i sådanne forhold. For et enkelt forholds vedkommende, som er omtalt i betænkningen, har udvalget dog på grund af, at ganske særlige forhold gør sig gældende, ment at måtte anbefale ministeriet at foretage en fornyet undersøgelse i ministeriet og i lønningrådet af, hvorvidt der kan tillægges vedkommende pensionsret.

Udvalget har endvidere overvejet avancementsforholdene indenfor statsskolens adjunker. Udvalget har afholdt sig fra at stille ændringsforslag til de foreslåede normeringer, efter at ministeren har meddelt, at han, såfremt der på et senere tidspunkt skulle opstå en egentlig avancemestnsnød, vil tage fordelingsforholdene mellem lektor- og adjunktgrupperne op til fornyet overvejelse.

Efter lovforslagets fremsættelse og første behandling i dette høje ting har den højtærede minister i udvalget fremsat en række ændringsforslag, som er nærmere begrundet gennem de som bilag 1—29 i betænkningen optrykte skrivelser. Jeg skal ikke gennemgå disse ændringsforslag, men blot pege på forslaget under nr. 44, som er nærmere begrundet i bilag nr. 6, og som omhandler ændringer i satserne for stedtillæg.

Medens udgifterne ved forslaget ved dets forelæggelse her i tinget beløb sig til 3,8 mill. kr., stiger dette beløb ved de senere tilkomne ændringsforslag. De fleste ændringsforslag koster dog ikke staten væsentlige beløb. Det eneste forslag, der, om jeg så må sige, er penge i, er forslaget om ændringer i stedtillægget; dette forslag kommer nemlig til at koste 5,1 mill. kr.

På et enigt udvalgs vegne skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Inger Merete Nordentoft: Jeg vil gerne sige et par ord om lovforslagets nr. 378, der omhandler oprettelsen af et nyt embede som statskonsulent for undervisningsministeriet fortrinsvis vedrørende skolerodninger i fremmede lande, hvilken stilling nedlægges ved ledighed.

I bemærkningerne står der om denne stilling:

„Da de til stillingen henlagte opgaver forventes løst indenfor en begrænset årrække, vil stillingen kunne nedlægges ved ledighed.“

Det er ikke nogen hemmelighed, at hensigten med denne stillings oprettelse er at få en ende på det modsætningsforhold, der er mellem statskonsulenten for folkeskolen og seminarierne og seminariernes og folkeskolens ledende folk og også lærerne landet over. Man har ment at kunne gøre det ved at oprette en ny stilling for statskonsulenten. Dette forekommer mig at være forkert. Jeg synes, man skulle have draget den slutning, at når ansete mænd indenfor skoleverdenen forkastede den dom, der var overgået statskonsulenten, så måtte der være en fejl et eller andet sted, og det havde været rigtigere at rejse sagen påny og se at komme endeligt til bunds i disse forhold. Dertil kommer yderligere, at der jo siden den tid er rejst en anklage imod statskonsulenten for embedsmisbrug, idet han havde forsøgt at købe sig fred med seminarieeleverne landet over ved at tilbyde dem forskellige fordele. Man er gået let hen over dette forhold, idet man, såvidt jeg kan se, har nøjedes med at lade det være den dråbe, der fik bægeret til at flyde over, og som fik undervisningsministeriet til at beslutte, at numatte der en ende på denne uholdbare situation.

Det forekommer mig, at den ende, man har valgt at få på sagen, er meget uheldig; idet jeg ikke kan se — hvad jeg også tidligere har nævnt her i salen —, at der er noget som helst i hr. Kaalund-Jørgensens forhold, der berettiger til særlig hensyntagen for hans vedkommende. Jeg kan derfor ikke stemme for nr. 378 på forslaget til normeringslov og må bede om at få dette punkt til særlig afstemning.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker det ærede udvalg for det arbejde, det har udført, og for indstillingen.

I anledning af det ærede medlem fru Inger Merete Nordentofts bemærkninger